

det første Aar vil man ganske naturligt være henvist til at lægge Planen saaledes, at Pengene absolut kunne slaa til. Skulde man nu ved ikke at bruge hele Beløbet være afskaaren fra at faa fuld Nytte af Bevillingen, vilde man jo være fristet til at gaa saa højt op som muligt. I det første Aar vil man imidlertid, som sagt, være henvist til kun at gøre Forsøg i Retning af, hvorvidt Pengene kunne række, hvor stor Økonomi man kan vise ved Administrationen af disse Beløb, og da vil det jo være en Fordel, at man ikke har nødig at spænde Buen saa højt som muligt.

Ændringsforslag Nr 2 gaar ud paa at lempe de Fordringer, som stilles i Lovforslagets § 2 med Hensyn til de lokale Foreninger. I Lovforslagets § 2 fordres det, at der skal være en stedlig Organisation, som udgør mindst en Femtedel af Biavlerne i Amtet eller den Egn, som Organisationen er dannet for, og som tillige repræsenterer Halvdelen af Bistaderne efter den sidste Tælling. Fra adskillige Biavleres og ogsaa adskillige Biavlerforeningers Side er der rettet Henvendelse til Udvalget om Lempelser i disse Fordringer. Man har ment, at det vilde være for besværligt at faa en saa stor Organisation tilvejebragt, som det efter Lovforslaget er nødvendigt for at faa Loven sat i Værk. Udvalget har heller ikke næret nogen Betænkelse ved at lempe disse Fordringer og foreslaar derfor, at man i Stedet for Femtedelen af Biavlerne og Halvdelen af Staderne sætter Sjette- delen af Biavlerne og Trediedelen af Staderne. Udvalget mener ogsaa, at en saadan Organisation vil være stor nok til, at man paa den kan bygge det praktiske Arbejde, og til, at det derved er godtgjort, at der er den fornødne Interesse for Sagen.

Det tredje Ændringsforslag er navnlig fremkaldt af en Udtalelse af det ærede Medlem for Bogense (Aadal), der gjorde opmærksom paa, at man i Lovforslaget ikke havde tilstrækkelige Bestemmelser til at skrive ind mod de saakaldte herreløse Bier. Det hænder jo nemlig nu og da her i Landet, at et Bifolk vælger en Bolig, være sig i en Bygning, et hult Træ, et Stengærde eller saadanne Steder. De sidde

der til ingen Nytte, og naar der er Bipest paa Egnen, og vedkommende Bifolk er blevet smittet, kunne de udbrede Pesten derfra. Man har derfor foreslaaet at sætte en Bestemmelse ind i § 3 om, at Tilsynsmanden, som sendes ud af „Danmarks Biavlerforening“, skal være berettiget til at uskadeliggøre disse Biboliger. Det har selvfølgelig været nødvendigt at føje en Erstatningsbestemmelse til. Man kan jo ikke saadan, selv om det kun er Smaating, der ødelægges, uden videre gøre Indgreb i fremmed Ejendom uden at give Erstatning derfor. I Regelen ville jo saadanne Biboliger kunne uskadeliggøres derved, at man tilstopper Adgangen til dem. Alle Vegne vil det imidlertid ikke kunne lade sig gøre. Det kan tænkes, at man bliver nødt til at gøre et mindre Indgreb i en Bygning, nedrive et Stykke Mur eller lignende, men selvfølgelig maa man saa erstatte det.

Ændringsforslag Nr. 4 gaar ud paa en anden Regel for Afgørelse af Spørgsmaalet om Erstatningens Størrelse og overhovedet Spørgsmaalet om, hvorvidt der skal ydes Erstatning. I Lovforslaget foreslaas det, at i Tilfælde, hvor det kunde tænkes, at det drejer sig om Skade, der er forvoldt ved uforsigtig eller uforsvarlig Behandling af Bifolk, altsaa hvor man kommer til at ødelægge Bistader, som det ikke havde været nødvendigt at ødelægge, skulde Erstatningsspørgsmaalet i det hele afgøres af Fællesledelsen efter Indstilling af den lokale Forening. Det kunde maa- ske have været betryggende, naar det kun var det Spørgsmaal, jeg nu nævnede, der skulde afgøres, men da der jo tillige i det ny Litra, vi i Ændringsforslag Nr. 3 foreslaa indsat, er Tale om en anden Art af Erstatning, nemlig Erstatning for Skade paa Bygninger, Træer og lignende Ting, har man foreslaaet en anden Fremgangsmaade med Hensyn til denne Erstatnings Fastsættelse, nemlig at Spørgsmaalet skal afgøres af en Art Voldgiftsret, saaledes at den skadelidte udnævner en Mand og „Danmarks Biavlerforening“ eller den anerkendte Fællesledelse en anden, og af disse to Mænd skal saa kunne tilkaldes en Opmand. Udvalget har ment, at det vilde være en fuldt betryggende Maade baade for dem, som lide Skade, og for Foreningen og der-